

Behrejdelse, dersom vi kom og paalagde den saadanne Bryderier, uden at den fik noget, som kunde være til virkelig Nytte for dens Tilværelse. Jeg vil saaledes for mit Vedkommende henstille, om denne Sag ikke kunde vente lidt, og om vi ikke hellere skulde tage fat paa nogle nyttigere Love.

Caspersen: Det gaar i Mar, som da vi sidste Gang havde dette Forslag til Behandling, at jeg bliver nødt til at tage Afstand fra min ærede Meningsfælle fra Fyn (S. Pedersen). Det maatte jeg ogsaa den Gang, og jeg maa i Dag tage Ordet, thi jeg vilde nødig, at det skal hedde, at hele Fyns Stift er saa gammeldags paa dette Omraade, som man skulde tro, efter det ærede Medlems Udtalelser. Mit Standpunkt overfor dette Forslag og Meterstykket i det hele er uforandret som, da vi havde Sagen til Behandling for to Mar siden. Jeg er en Tilhænger af Meterstykket, og jeg tror, at det i Længden vil vise sig at være en Lettelse, som vi Danske ikke kunne undvære at komme ind paa; jeg antager, at det vil være heldigt for Handel og Industri og for Forretningslivet i det hele, og jeg tror ogsaa, at for den store Befolkning vil det have sin Nytte at komme ind derpaa, ikke at tale om, at al Regning ubetinget vil blive lettere for hele Befolkningen, naar vi kommer til Titalsstykket, og dette er i høj Grad til Anbefaling for Meterstykket. Det ærede Medlem talte om de Byrder, der vilde komme til Stede. Ja, ganske vist vil dette blive Tilfældet, særlig paa Maalevesenets Omraade, men naar det ærede Medlem sagde forrige Gang, da Lovforslaget var til Behandling, og man ogsaa kunde skimte det gennem hans Foredrag i Dag, at han mener, at det maa komme en Gang, kunne vi lige saa godt springe i det som krybe i det; vi kommer forholdsvis nemmere til det paa den Maade. Naar jeg altsaa i Hovedtanken sympatiserer med dette Lovforslag, skal jeg i Mar ligesom forrige Gang tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om nogle faa Enkeltheder. — Det forekommer mig, at her er flere Punkter, hvor det overlades til lgl. Anordning at træffe Bestemmelser, som mulig kunne sikres i Loven, saaledes at det ikke behøvede at staa i det Løse, hvorledes dette skal være. Jeg kan nok forstaa, at paa nogle Punkter kan det maaske ikke lade sig gøre, men paa andre Punkter maa det kunne ske. Jeg har ganske vist af det Udkast til et Reglement, som er vedhæftet Lovforslaget, set, hvorledes en af de vigtigste Ting, vi savnede Oplysninger om sidst, da Lovforslaget var til Behandling,

er nærmere gennemført. Jeg veed ikke om dette Udkast kun er fremlagt til Efterretning, og om det ikke skulde være tilladt et eventuelt Udvalg at udtage enkelte Punkter heraf og indsatte dem i Loven, men mulig kan Udvalget i alt Fald gennem sin Bestænkning udtale sig saaledes om enkelte Punkter, at det kan blive bindende for Ministeren. Det antager jeg altsaa maa blive Tilfældet. — Der er et enkelt Punkt, som jeg ikke mener, at det vil være heldigt at overlade til kongelig Anordning. Naar det nemlig i Begyndelsen af § 7 hedder, at fra det Tidspunkt, som Kongen nærmere fastsætter, dog ikke senere end 3 Mar, efter at Loven er udkommen, skal metrisk Maal og Vægt ubelukkende benyttes ved al Beregning af Told og andre offentlige Afgifter, forsaar jeg ikke, hvorfor det ikke lige saa godt i Loven kan siges, fra hvilken Tid det skal være Tilfældet. Det er dog lidt løst at sætte senest 3 Mar, thi den kongelige Anordning kan jo bestemme, at det skal være straks, efter at Loven er vedtagen, eller at det først skal være 3 Mar efter, det vil derfor for Befolkningen medføre en vis Uvisshed, som ikke er heldig. Det forekommer mig, det vilde være heldigere, om der stod, at bestemt 3 Mar, efter at Loven er vedtagen, eller 3 Mar efter den nærmest paafølgende 1ste April, efter at den er vedtagen, skulle Bestemmelserne træde i Kraft. — Endnu er der et enkelt Punkt, som jeg skal tillade mig at fremhæve. Da Lovforslaget var til Behandling i det andet Ting, fremkom der i Udvalget en Hensigt til den højtærede Indenrigsminister om at konferere med sin Kollega Kultusministeren i Anledning af, at man vilde anse det for heldigt, at der allerede nu blev indført Undervisning i Meterstykket i de offentlige og private Skoler, saaledes at Staten bekræftede ikke alene Skolebøger, men tillige Apparater, og jeg tror ogsaa Ufbildninger med Hensyn til Meterstykket. Da Sagen var til anden Behandling i Folketinget, svarede den højtærede Minister, jeg husker ikke, om det var, at han havde konfereret, eller at han skulde konferere med den højtærede Kultusminister om denne Sag, men der vilde blive konfereret med Udvalget eller Finansudvalget. Jeg har nu ikke set, at der senere er fremkommet nogen Post paa Finansloven i dette Djemed, og jeg tror heller ikke, at Stykket læres i Skolerne; i alt Fald i min Tid lærer Skolebørnene det ikke. Efter min Mening vilde det være heldigt, at de inarest mulig begynde at lære det baade i vore offentlige og i de private Skoler. Vi ældre, som have faaet Regning med benævnte Tal banket godt ind i Hovedet, kunne blive